

Undersøgelse af fogedretternes praksis

i

samværs- og forældremyndighedssager

1. Undersøgelsens formål

I 2002 foretog Børnerådet en undersøgelse af fogedretternes praksis i sager om tvangsfuldbyrdelse af samvær.¹ Undersøgelsen baserede sig på sager fra 14 af Danmarks 82 fogedretter i årene 1999, 2000 og 2001, og dens mål var at tilvejebringe en større samlet viden om praksis på området og at finde ud af, i hvor høj grad der finder samtaler sted med børnene, og om der tilkaldes børnesagkyndig bistand til at vurdere, om tvangsudlevering er til skade for barnet. Børnerådets undersøgelse tydede på, at der var forskel på, hvordan reglerne på området praktiseres i de enkelte retskredse.

Bl.a. på baggrund af Børnerådets undersøgelse fremsatte Socialistisk Folkeparti den 9. december 2002 et *forslag til folketingsbeslutning om revision af bestemmelserne om tvangsfuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed og samvær* (B53). I forbindelse med behandlingen af dette forslag tilkendegav justitsministeren, at der af Justitsministeriets Forskningsenhed ville blive gennemført en undersøgelse af fogedretternes praksis i samværs- og forældremyndighedssager.

2. Indsamling af data

Samtlige af landets 82 fogedretter er omfattet af nærværende undersøgelse. Undersøgelsen er baseret på alle de samværs- og forældremyndighedssager, der er indledt i 2002, og som er afsluttet ved tidspunktet for dataindsamling (dvs. fra maj til august 2003). Ud fra et ønske om en ensartet fortolkning af sagerne har Justitsministeriets Forskningsenhed i videst mulige omfang selv forestået indsamlingen af data ved at rejse rundt til de enkelte fogedretter og gennemlæse de relevante sagsmapper. Af praktiske og tidsmæssige årsager har denne fremgangsmåde dog ikke været mulig for samtlige 82 fogedretter. Forskningsenheden har selv indsamlet oplysninger om sager fra ho-

¹ Børnerådet: *"Tvangsfuldbyrdelse af samvær"*. Notat af 18. december 2003.

vedsageligt fogedretterne i og omkring København samt de større fogedretter i provinsen. De resterende fogedretter har fået tilsendt spørgeskemaer og er blevet anmodet om at udfylde disse vedrørende de sager, der opfylder ovennævnte kriterier. Alle fogedretter har velvilligt samarbejdet og indsendt de ønskede oplysninger.

3. Undersøgelsens materiale

Undersøgelsen omfatter i alt 1224 sager, der fordeler sig, som det fremgår af nedenstående tabel:

Tabel 1. Fordelingen af sager på de enkelte retskredse

Retskreds	Antal sager	Andel i procent	Retskreds	Antal sager	Andel i procent	Retskreds	Antal sager	Andel i procent
København	129	10,5	Vordingborg	13	1,1	Herning	15	1,2
Frederiksberg	17	1,4	Nykøbing F.	18	1,5	Ringkøbing	3	0,2
Gentofte	8	0,7	Maribo	19	1,6	Skjern	3	0,2
Lyngby	7	0,6	Nakskov	14	1,1	Holstebro	5	0,4
Gladsaxe	17	1,4	Rønne	1	0,1	Struer	4	0,3
Ballerup	25	2,0	Odense	68	5,6	Lemvig	1	0,1
Hvidovre	7	0,6	Nyborg	6	0,5	Århus	44	3,6
Rødovre	3	0,2	Svendborg	10	0,8	Skanderborg	15	1,2
Glostrup	17	1,4	Rudkøbing	2	0,2	Silkeborg	18	1,5
Brøndbyerne	5	0,4	Fåborg	5	0,4	Grenå	7	0,6
Tåstrup	9	0,7	Assens	5	0,4	Randers	25	2,0
Tårnby	11	0,9	Middelfart	15	1,2	Mariager	4	0,3
Helsingør	17	1,4	Haderslev	12	1,0	Viborg	14	1,1
Hørsholm	11	0,9	Rødding	9	0,7	Kjellerup	5	0,4
Hillerød	26	2,1	Åbenrå	13	1,1	Skive	20	1,6
Helsinge	11	0,9	Gråsten	4	0,3	Nykøbing M.	2	0,2
Frederikssund	24	2,0	Sønderborg	17	1,4	Thisted	17	1,4
Roskilde	55	4,5	Tønder	8	0,7	Fjerritslev	5	0,4
Køge	29	2,4	Ribe	7	0,6	Nibe	10	0,8
Nykøbing Sj.	4	0,3	Holsted	5	0,4	Ålborg	37	3,0
Holbæk	14	1,1	Esbjerg	27	2,2	Terndrup	9	0,7
Kalundborg	8	0,7	Varde	11	0,9	Hobro	8	0,7
Slagelse	16	1,3	Grindsted	6	0,5	Sæby	9	0,7
Korsør	13	1,1	Vejle	16	1,3	Frederikshavn	7	0,6
Sorø	11	0,9	Kolding	23	1,9	Hjørring	9	0,7
Ringsted	11	0,9	Fredericia	16	1,3	Brønderslev	11	0,9
St. Heddinge	9	0,7	Horsens	34	2,8	I alt	1224	100,0
Næstved	16	1,3	Brædstrup	3	0,2			

Ifølge de statistikker, Domstolsstyrelsen får fra de enkelte retskredse på basis af deres elektroniske journaliseringssystem, skulle der i 2002 være oprettet i alt 1422 fogedretssager om forældremyndighed og samværsret. Der er altså en diskrepans på knap 200 sager mellem det af fogedretterne opgivne antal sager og det antal, der indgår i undersøgelsen. Denne diskrepans skyldes, at undersøgelsen ikke baserer sig på alle de sager, der journaliseres elektronisk, men alene på de

sager, som der efterfølgende oprettes en sagsmappe for. Der er flere grunde til, at ikke alle sager fører til oprettelse af en sagsmappe. Der kan være tale om, at en ny sag sammenkøres med en allerede eksisterende sag, såfremt der er tale om en sag mellem de samme sagsparter. En anden forklaring er, at det ved flere fogedretter ikke er praksis at opbevare sager, der enten er tilbagekaldt af rekvirenten eller afvist af fogedretten. Andre fogedretter har peget på, at mange mindre alvorlige sager forliges pr. telefon og derfor ofte ikke registreres efterfølgende. Endelig kan der være nogle få sager, der ikke var afsluttet på undersøgelsestidspunktet.

4. Undersøgelsens resultater

4.1. Sagstypen og sagsbehandlingen

De sager, der er omfattet af undersøgelsen, er samværs- og forældremyndighedssager, der kan tvangsfuldbyrdes efter retsplejelovens § 536. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”§ 536. Bestemmelser om forældremyndighed og udøvelse af samværsret kan fuldbyrdes ved anvendelse af tvangsbøder eller ved umiddelbar magtanvendelse. Fogedretten er ikke ved valget af fuldbyrdelsesmåden bundet af rekvirentens anmodning. Fuldbyrkelse kan ikke ske, hvis barnets sjælelige eller legemlige sundhed derved udsættes for alvorlig fare. I tvivlstilfælde kan fogedretten udsætte fuldbyrdelsen på indhentelse af en sagkyndig erklæring.

Stk. 2. Fogedretten kan tilkalde en uvildig person, eventuelt en repræsentant for kommunen, til at varetage barnets tarv under sagen. Fogedretten kan efter omstændighederne give en kortere udsættelse af tidspunktet for barnets udlevering eller samværsrettens udøvelse.

Stk. 3. Skal tvangsbøder anvendes, fastsætter fogedretten daglige eller ugentlige bøder, der løber, indtil barnet udleveres. Ved fuldbyrdelse af bestemmelser om udøvelse af samværsret kan dog fastsættes en enkelt bøde, der forfalder, når bestemmelse om udøvelse af samværsret på et nærmere angivet tidspunkt ikke efterkommes.”

Grundlaget for tvangsfuldbyrdelse kan ifølge retsplejelovens § 478 være domme og kendelser vedrørende forældremyndighed, aftaler om forældremyndighed, der er godkendt af statsamtet, bestemmelser om forældremyndighed og samvær, der er truffet af statsamtet, eller forlig om forældremyndighed eller samvær, der er indgået for en domstol eller et statsamt. I tilfælde, hvor forældrene aldrig har haft fælles forældremyndighed, og hvor moderen derfor har forældremyndigheden alene, er der ikke nogen forældremyndighedsafgørelse, der kan fuldbyrdes. Hvis faderen tilbageholder barnet, kan barnet tilbagegives til moderen i medfør af retsplejelovens § 596, stk. 2. Også i disse tilfælde finder retsplejelovens § 536 anvendelse.

Samværsagerne omfatter sager, hvor en samværsforælder ønsker fogedrettens bistand til at få barnet udleveret til samvær. I disse sager er samværsforælderen rekvirent, og bopælsforælderen er rekvisitus/rekvisita.

Forældremyndighedssagerne omfatter sager, hvor forældremyndighedsindehaveren ønsker barnet udleveret f.eks. efter samvær hos samværsforælderen. I disse sager er forældremyndighedsindehaveren rekvirent og samværsforælderen rekvisitus/rekvisita.

Når fogedretten første gang modtager en anmodning om udlevering af et barn, indkaldes parterne som udgangspunkt til et møde i fogedretten med henblik på, at parterne får lejlighed til at nedlægge deres påstande og fremføre deres synspunkter og med henblik på, at fogeden forsøger at mægle forlig. Underretning eller tilsigelse til mødet sker normalt med et varsel på mindst 7 dage, jf. retsplejelovens § 598, stk. 2. Underretning kan dog undlades, hvis fogedretten finder det ubetænkeligt at foretage fogedforretningen uden forudgående meddelelse, jf. retsplejelovens § 493, stk. 2.

Som led i tilvejebringelsen af en forligsmæssig løsning kan fogeden udsætte sagen for at få foretaget en børnesagkyndig undersøgelse. Kan der ikke opnås forlig, skal fogedretten overveje, om tvangsfuldbyrdelse straks skal iværksættes, eller om bevisførelse er nødvendig. Fogeden kan kun nægte at fremme fogedforretningen, hvis der er alvorlig fare for barnets sjælelige eller legemlige sundhed. Er fogeden i tvivl, skal bevisførelse finde sted, og fogeden er i denne forbindelse ikke bundet af forældrenes ønsker i så henseende. Fogeden skal nemlig af egen drift påse, at barnet ikke udsættes for fare, og fogeden kan derfor også af egen drift bestemme, at der f.eks. skal iværksættes en børnesagkyndig undersøgelse, eller at barnet skal høres.

Er der ikke grundlag for at nægte at fremme sagen, må udleveringen af barnet gennemtvinges enten ved pålæggelse af tvangsbøder eller ved umiddelbar magtanvendelse. Umiddelbar magtanvendelse gennemføres som oftest ved en udkørende fogedforretning til barnets bopæl eller opholdssted eventuelt med tilkaldelse af en uvildig person, som kan varetage barnets interesser, og med bistand fra politiet. I praksis afhænger fogedens valg af tvangsmiddel i reglen af, om sagen vedrører samvær eller forældremyndighed. Ved fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser vil fogeden ofte straks gribe til umiddelbar magtanvendelse, når en frivillig udlevering har vist sig ikke at være mulig, idet gennemtvindingen har karakter af en engangforeteelse. Endvidere vil der i en sådan situation, hvor barnet tilbageholdes af samværsforælderen, ofte være behov for hurtig indgriben af hensyn til barnet, som har behov for at komme tilbage til sit sædvanlige miljø og til sin skole eller børnehave m.v. Situationen er anderledes i sager vedrørende samvær, hvor tvangsfuldbyrdelse i en del tilfælde må forudses at kunne blive en tilbagevendende begivenhed. I disse sager vil fogeden derfor ofte først forsøge med tvangsbøder, enten i form af løbende bøder eller i form af en enkelt bøde for hvert samvær, hvor udlevering nægtes. Først når tvangsbøderne har vist sig uvirksomme, vil der normalt blive tale om anvendelse af umiddelbar magt.

Som det ses af tabel 2, er langt hovedparten af sagerne samværssager, mens kun knap 14 pct. af sagerne er forældremyndighedssager. I en del af sagerne (13,9 pct.) er det ikke fremgået af sagspapirerne, hvem der var forældremyndighedsindehaver. Flere fogeder har dog oplyst, at der i disse tilfælde efter al sandsynlighed er tale om samværssager.

Tabel 2. Fordelingen af sager efter sagstype

Sagstype	Antal sager	Andel i procent
Forældremyndighedssag	167	13,6
Samværssag	887	72,5
Uoplyst	170	13,9
I alt	1224	100,0

Det kan i denne forbindelse nævnes, at rekvirenten i 80 pct. af de 1224 sager er barnets eller børnenes far, mens det i knap 20 pct. af sagerne er moderen.

4.2. Antal børn og børnenes alder

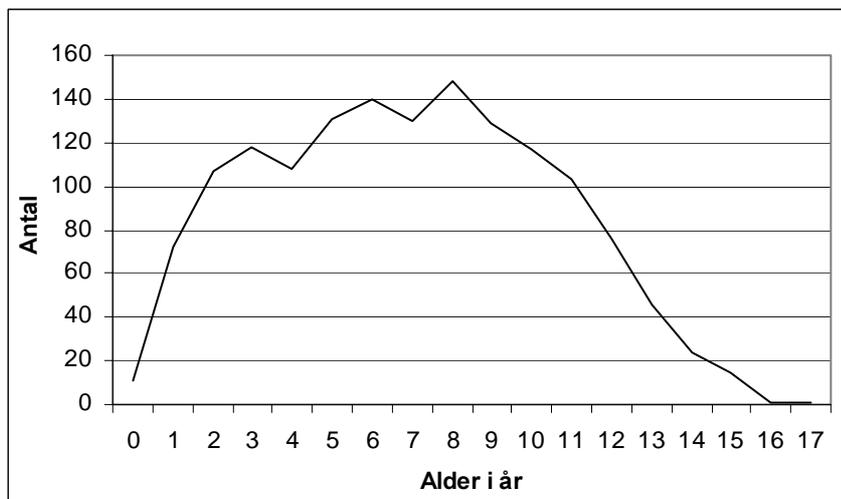
Der er oplyst om i alt 1477 børn i de sager, der er omfattet af undersøgelsen. Som ses af tabel 3 vedrører to tredjedele af sagerne kun ét barn, mens 1/5 af sagerne vedrører to børn, og kun godt 4 pct. af sagerne vedrører mere end to børn.

Tabel 3. Fordelingen af sager efter antallet af børn i de enkelte sager

Antal børn	Antal sager	Andel i procent
1 barn	814	66,5
2 børn	245	20,0
3 børn	48	3,9
4 børn	6	0,5
5 børn	1	0,1
Uoplyst	110	9,0
I alt	1224	100,0

Gennemsnitsalderen for de implicerede børn er 6,9 år. Aldersfordelingen fremgår af figur 1. Det er en forholdsvis lille andel af børnene, der er under 2 år (5,6 pct.), ligesom der er relativt få børn over 11 år (11,0 pct.).

Figur 1. Aldersfordelingen for de børn, der er omfattet af undersøgelsen

4.3. Begrundelse for ikke at udlevere barnet eller børnene

Der er stor forskel på, hvor udførligt de enkelte fogeder beskriver sagerne. Det har derfor kun for ca. to tredjedele af sagerne været muligt at afdække, hvad der er årsag til, at den ene forælder modsætter sig udlevering af barnet. Som det ses af tabel 4, der kun omfatter de sager, hvor der foreligger en beskrivelse af årsagen til, at barnet ikke er udleveret, er det i 28,7 pct. af sagerne barnet selv, der modsætter sig udlevering. Det er dermed den hyppigst forekommende grund til manglende udlevering. I den forbindelse er det dog værd at bemærke, at det er rekvisiti/rekvisitae begrundelse for ikke at udlevere barnet, der gengives i tabellen, og der er i sagsakterne fundet flere eksempler på, at påstanden om barnets modvilje mod udlevering ikke har kunnet opretholdes efter fogedens samtale med barnet.

Tabel 4. Fordelingen af sager efter begrundelse for ikke at udlevere barn/børn

Begrundelse for ikke at udlevere barn/børn	Antal sager	Andel i procent
Barnet vil ikke udleveres	234	28,7
Mistanke om misbrug hos modpart	34	4,2
Mistanke om vold eller overgreb mod barnet	65	8,0
Barnet har været ramt af sygdom	72	8,8
Misforståelser omkring aftaler	128	15,7
Rekvisitus/rekvisita er utryk ved rekvirent	165	20,2
Praktiske problemer i forbindelse med udlevering	77	9,4
Anden begrundelse	40	4,9
I alt	815	100,0

Eftersom praksis med hensyn til omtale af konfliktens årsag synes at afhænge af de enkelte fogeder og ikke af de enkelte fogedretter, må det antages, at tabel 4 ikke giver et skævvredet statistisk billede af årsagerne til konflikterne, men at det er repræsentativt for hele undersøgelsesmateriale. Det kan dog ikke udelukkes, at der er en overrepræsentation af de alvorligere sager, hvor der

f.eks. er *mistanke om vold eller overgreb mod barnet*. Det er muligt, at fogederne generelt er mere tilbøjelige til at kommentere sådanne sager end sager, der angår mindre uoverensstemmelser mellem forældrene.

4.4. Sagernes forløb

Langt de fleste af sagerne synes at have et ukompliceret forløb. På baggrund af gennemlæsning af retsbøger og samtaler med flere fogeder tegner der sig et billede af, at der i de fleste sager kun er tale om små problemer, der er gået i hårdknude som følge af misforståelser eller dårlig kommunikation. Der kan dog også være tale om en mere generel uvilje til at samarbejde parterne imellem. Størstedelen af de mindre alvorlige sager ser ud til at løse sig selv ved fogedens blotte tilstedeværelse eller allerede som følge af, at den forurettede part tager kontakt til fogedretten. Dette forhold afspejler sig i tabel 5, der viser, hvor mange møder i fogedretsligt regi der afholdes i hver sag.

Tabel 5. Fordelingen af sager efter antal møder pr. sag

Antal møder	Antal sager	Andel i procent
0	275	22,6
1	750	61,5
2	129	10,6
3	32	2,6
4	15	1,2
5	9	0,7
6	6	0,5
8	2	0,2
11	1	0,1
I alt	1219	100,0

Som det ses af tabellen, afsluttes næsten en fjerdedel af sagerne før mødet i fogedretten. Som oftest sker det, fordi sagerne tilbagekaldes af rekvirenten. Denne andel må reelt anses for at være større, end det fremgår af tabel 5, idet mange af de sager, der enten tilbagekaldes eller afsluttes pr. telefon, som nævnt ikke fører til oprettelse af en sagsmappe og derfor ikke indgår i undersøgelsen. Knap 62 pct. af sagerne afsluttes efter kun ét møde, mens der for godt 10 pct. af sagerne skal afholdes to møder, før de kan slutes. Kun i meget få sager (5,3 pct.) er det nødvendigt at afholde mere end 2 møder; en enkelt sag kunne først afsluttes efter 11 møder.

4.5. Samtaler med børn

Ifølge § 29 i lov om forældremyndighed og samvær skal der, før der træffes afgørelse i en sag om forældremyndighed eller samvær, finde en samtale sted med barnet, hvis barnet er fyldt 12 år. Samtale kan dog undlades, hvis det må antages at være til skade for barnet eller uden nogen betydning for sagen. Ved en ændring af lov om forældremyndighed og samvær i 2001 blev det bl.a.

under hensyn til princippet om børns ret til at blive hørt, jf. artikel 12 i Børnekonventionen, præciseret i loven, at der også skal finde samtale sted med børn under 12 år, hvis barnets modenhed og sagens omstændigheder tilsiger det. Princippet i § 29 i lov om forældremyndighed og samvær finder også anvendelse for fogedretterne. Høring af barnet skal kun ske, hvis fogedretten skal træffe afgørelse i sagen. Det er således ikke nødvendigt at tale med barnet i de sager, hvor der opnås forlig mellem forældrene. Som anført skal der heller ikke ske høring af barnet, hvis det er uden betydning for sagen. Dette kan f.eks. være tilfældet i de situationer, hvor der foreligger en ganske ny resolution om samvær eller forældremyndighedsafgørelse, og hvor barnet er blevet hørt i den forbindelse.

Der er gennemført samtaler med børn i 127 af de samværs- og forældremyndighedssager, der er omfattet af undersøgelsen. Det svarer til 10,4 pct. af det samlede antal sager.² For at vurdere, hvilke faktorer der er betydende for, hvorvidt fogeden vælger at afholde en samtale med barnet, er der gennemført en statistisk analyse (logistisk regression). Denne viser, at to faktorer er af signifikant betydning for, hvorvidt der afholdes samtaler: barnets alder og om barnet, ifølge rekvisitus/rekvisita, modsætter sig udlevering.

*Tabel 6. Sager med samtale med barnet/børnene fordelt efter børnenes alder**

Barnets alder	Samtale med barn		I alt
	Ja	Nej	
Op til 5 år	1 0,2%	408 99,8%	409 100,0%
6 til 8 år	10 3,4%	283 96,6%	293 100,0%
9 til 11 år	60 23,2%	199 76,8%	259 100,0%
12 til 17 år	56 21,3%	207 78,7%	263 100,0%
I alt	127 10,4%	1097 89,6%	1224 100,0%

* I sager med flere børn henviser alderen til det ældste barn.

Af tabel 6 ses, hvordan barnets alder er af betydning for, om fogeden vælger at afholde samtale. Kun i ét tilfælde er der blevet afholdt samtaler med et barn på under 6 år (en 3-årig), mens det er sket i 23,2 pct. af sagerne med børn på 9 til 11 år. Hyppigheden af samtaler synes at stige jævnt

² Det skal i den forbindelse bemærkes, at undersøgelsens basisenhed er den enkelte *sag*, og ikke det enkelte barn. Det betyder, at det ikke er præcist kan fastslås, hvor mange *børn* der er blevet afholdt samtaler med. Det kan imidlertid nævnes, at de 127 sager omfatter i alt 172 børn, men da en del af disse børn er meget små, har der næppe været samtaler med dem alle.

med børnenes alder, indtil de er omkring 11 år gamle, hvorefter andelen, der føres samtale med, er nogenlunde konstant.

*Tabel 7. Samtale med barnet fordelt efter begrundelsen for ikke at udlevere barnet**

Begrundelse for ikke at udlevere barnet	Samtale med barn		I alt	Samtaler i sager, der er endt med en kendelse, og hvor barnet er over 11 år
	Ja	Nej		
Barnet vil ikke udleveres	98 41,9%	136 58,1%	234 100,0 %	23 82,1 %
Mistanke om misbrug hos modpart	1 2,9%	33 97,1%	34 100,0%	1 100,0%
Mistanke om vold eller overgreb mod barnet	3 4,6%	62 95,4%	65 100,0%	0 0,0%
Barnet har været ramt af sygdom	2 2,8%	70 97,2%	72 100,0%	-
Misforståelser omkring aftaler	0 0,0%	128 100,0%	128 100,0%	-
Rekvisitus/rekvisita er utryg ved rekvirent	8 4,8%	157 95,2%	165 100,0%	2 50,0%
Praktiske problemer i forbindelse med udlevering	1 1,3%	76 98,7%	77 100,0%	-
Anden begrundelse	1 2,5%	39 97,5%	40 100,0%	0 0,0%
I alt	114 14,0%	701 86,0%	815 100,0%	26 72,2%

* Tabellen omfatter de to tredjedel af sagerne, der har oplyst om årsagen til manglende udlevering af barnet.

Som det ses af tabel 7, er det forhold, at rekvisitus/rekvisita har givet udtryk for, at barnet ikke vil udleveres, af stor betydning for, om fogeden vælger at afholde en samtale med barnet. I 41,9 pct. af sådanne sager er der blevet afholdt samtale, mens det kun er sket i 2,8 pct. af de resterende sager. Det betyder, at i 86 pct. af de sager, hvor der er afholdt samtale, beror sagen på, at barnet ifølge rekvirenten ikke har villet udleveres. Man kan formode, at grunden til, at fogederne så ofte i denne type sager vælger at have en samtale med barnet, er, at fogeden ønsker at høre barnets egen version af sagen. Som sagt hænder det, at barnet har en anden opfattelse end rekvirenten.

Sidste kolonne i tabel 7 viser alene sager, der er endt med en kendelse, og som angår børn over 11 år. Her ses det endnu tydeligere, at det først og fremmest er i sager, hvor barnet – ifølge rekvisitus/rekvisita – ikke vil udleveres, at barnet hyppigt er hørt. Det er således sket i 82,1 pct. af disse sager.

I samtaler med flere fogeder bemærker disse, at det kan være problematisk at fokusere for meget på børnene i samværs- og forældremyndighedssager, idet den dominerende konflikt i mange tilfælde er mellem forældrene, og ikke mellem den ene forælder og barnet. Såfremt konflikten hovedsageligt udspringer af forældrenes indbyrdes dårlige forhold og derfor skal løses i samtale med disse, kan det virke unødigt at udsætte barnet for det pres, en samtale i retsligt regi kan indebære. Dette kan forklare, hvorfor der i en del tilfælde ikke afholdes samtaler med selv ældre børn. En anden forklaring er, at mange sager løses uden, at fogedretten skal træffe afgørelse, jf. herom nedenfor pkt. 4.7.

4.6. Børnesagkyndig undersøgelse

I 10,6 pct. af sagerne er der enten gennemført eller iværksat en børnesagkyndig undersøgelse (tabel 8). Denne undersøgelse behøver imidlertid ikke være foretaget i direkte tilknytning til den pågældende sag, men kan være udført i forbindelse med en tidligere sag i fogedretten, eller den kan være udført i statsamtsligt regi i forbindelse med den generelle beslutning om samvær. Det skal bemærkes, at der kan være en mindre statistisk fejl ved beregningen af hyppigheden af børnesagkyndige undersøgelser. Da det ofte er i de ”tunge” sager, at undersøgelserne udarbejdes, og da der er en tendens til, at disse sager kommer igen flere gange i løbet af året, kan det føre til, at samme børnesagkyndige undersøgelse tælles flere gange. Højest sandsynligt medfører dette dog kun en ganske lille overestimering af antal børnesagkyndige undersøgelser.

Tabel 8. Antallet af børnesagkyndige undersøgelser

	Antal sager	Andel i procent
Nej	1095	89,5
Undersøgelse gennemført	95	7,8
Undersøgelse igangsat	34	2,8
I alt	1224	100,0

Eftersom der ikke nødvendigvis er direkte sammenhæng mellem en eventuel børnesagkyndig undersøgelse og den aktuelle sag, jf. ovenstående, vanskeliggøres en præcis analyse af, hvilke faktorer der har indflydelse på, om en sådan undersøgelse bliver gennemført. Det følgende må derfor tages med forsigtighed.

Den gennemførte analyse tyder ikke på, at børnenes alder eller sagstypen har indflydelse på, om der gennemføres en undersøgelse. Analysen peger på, at kun rekvisiti/rekvisitae begrundelse for ikke at ville udlevere barnet er forbundet med, om der gennemføres eller tidligere er gennemført en børnesagkyndig undersøgelse. Som det ses af tabel 9, er der meget hyppigt gennemført eller igangsat børnesagkyndige undersøgelser i de sager, hvor der er mistanke om vold eller overgreb mod barnet (i 36,9 pct. af sagerne). I sager, hvor barnet ifølge rekvisitus/rekvisita modsætter sig

udlevering, forekommer der også forholdsvis hyppigt børnesagkyndig undersøgelse, nemlig i 20,1 pct. af disse sager.

Tabel 9. Børnesagkyndig undersøgelse fordelt efter begrundelsen for ikke at udlevere barn

Begrundelse for ikke at udlevere barn	Undersøgelse*		I alt
	Ja	Nej	
Barnet vil ikke udleveres	47 20,1%	187 79,9%	234 100,0%
Mistanke om misbrug hos modpart	3 8,8%	31 91,2%	34 100,0%
Mistanke om vold eller overgreb mod barnet	24 36,9%	41 63,1%	65 100,0%
Barnet har været ramt af sygdom	4 5,6%	68 94,4%	72 100,0%
Misforståelser omkring aftaler	5 3,9%	123 96,1%	128 100,0%
Rekvisitus/rekvisita er utryg ved rekvirent	16 9,7%	149 90,3%	165 100,0%
Praktiske problemer i forbindelse med udlevering	7 9,1%	70 90,9%	77 100,0%
Anden begrundelse	0 0,0%	40 100,0%	40 100,0%
I alt	106 13,0%**	709 87,0%	815 100,0%

* Der skelnes ikke mellem, om den børnesagkyndige undersøgelse er gennemført eller blot iværksat.

** At andelen af børnesagkyndige undersøgelser er større her end i tabel 8 skyldes, at begrundelsen for ikke at udlevere barnet fremgår hyppigere i sager, hvor der er gennemført undersøgelse, end i øvrige sager.

4.7. Sagens udfald

Af tabel 10 ses, at næsten halvdelen af sagerne ender med et forlig. Det skal bemærkes, at begrebet *forlig* i denne undersøgelse dækker meget bredt: Fra situationer hvor parterne ved fogedens blotte tilstedeværelse selv taler sig til enighed, til situationer hvor parterne under trussel om afsigelse af kendelse nødtvunget accepterer fogedens tilkendegivelse. Desværre har den meget forskellige udformning af retsbøger gjort, at det ikke har været muligt at gennemføre en kvalificeret inddeling i forskellige grader af forlig. *Forlig* skal derfor blot forstås som situationer, hvor sagen er nået til løsning uden, at der afsiges en kendelse.

24,1 pct. af sagerne tilbagekaldes af rekvirenten, hvilket dermed er det næsthøypigste udfald af sagen. Knap to tredjedele af disse sager tilbagekaldes inden, der har været afholdt møde i fogedretten. I 17 sager har rekvirenten valgt at tilbagekalde sagen, efter barnet i en samtale med fogeden har givet udtryk for, at dette ikke for tiden ønsker samvær.

Der er afsagt kendelse i godt 19 pct. af sagerne, og godt 1/3 af disse angår tvangsbøder til rekvisitus/rekvisita. Det bemærkes, at det forhold, at der er afsagt *kendelse om tvangsbøder*, ikke betyder, at bøderne også skal betales, idet det vil afhænge af, om rekvisitus/rekvisita udleverer barnet til næste samvær. Hvis rekvisitus/rekvisita fortsat nægter at udlevere barnet, forfalder bøden almindeligvis, og fogeden kan derefter afsige en ny kendelse om tvangsbøder, ofte med en forhøjet bøde. I 3,2 pct. af disse sager er der på den måde afsagt mere end én kendelse om tvangsbøder.

Tabel 10. Sagens udfald

Sagens udfald	Antal sager	Andel i procent	Andel sager med samtale med barnet	Samtaler i sager m. børn > 11 år	Andel samværssager*
Forlig	573	46,8	7,7%	19,6%	90,5%
Kendelse; heraf:	234	19,1	26,9%	65,9%	73,3%
<i>Samværet skal gennemføres</i>	50	4,1	40,0%	91,7%	57,4%
<i>Tvangsbøder</i>	84	6,9	10,7%	20,0%	88,8%
<i>Udkørende fogedforretning</i>	20	1,6	15,0%	-	47,4%
<i>Fuldbyrdelse nægtet</i>	52	4,2	51,9%	76,5%	67,3%
<i>Anden kendelse</i>	28	2,3	14,3%	50,0%	84,6%
Sagen afvist af fogedretten	102	8,3	0,0%	0,0%	86,8%
Sagen tilbagekaldt af rekvirent	295	24,1	5,8%	9,0%	79,2%
Andet udfald	20	1,6	15,0%	2,0%	100,0%
I alt	1224	100,0	10,4%	21,3%	84,2%

* Der er ved denne beregning bortset fra de sager, hvor der ikke foreligger oplysninger om, hvorvidt det drejer sig om en forældremyndighedssag eller en samværssag.

Der er afsagt *kendelse om udkørende fogedforretning* i 20 sager.³ Heraf har fogeden foretaget fogedforretningen alene i 3 sager; i 4 sager har fogeden fået ledsagelse af de sociale myndigheder; i 5 sager har der været ledsagelse af politiet, mens der i 6 sager har været ledsagelse af både politi og sociale myndigheder. I de sidste 2 sager har fogeden fået ledsagelse af andre personer end ovennævnte.

Hovedparten af de kendelser, der er dækket af kategorien *Anden kendelse*, er kendelser om udsættelse og afvisning af sager. I øvrigt afsiges der ikke altid kendelse i sådanne sager, idet det synes at afhænge dels af omstændigheder ved den givne sag, dels af fogedens individuelle praksis. Der er i to tilfælde afsagt kendelse om overvåget samvær.

Tallene i den tredje kolonne i tabel 10 angiver andelen af sager, hvor der har været afholdt samtale med barnet. Det ses heraf, at samtaler med børn er tre gange hyppigere i sager, der er endt med en kendelse, end i sager, der er endt som forligt. Det bemærkes, at andelen af sager med

³ I 11 af disse sager er der dog afsagt mere end én kendelse om udkørende fogedforretning; således har der i alt været 34 udkørende fogedforretninger i 2002.

samtale med barnet klart er størst i de sager, der er endt med en kendelse om, at fuldbyrdelsen af samværet vil blive nægtet (51,9 pct.). Dette kan skyldes, at barnet i samtalen har givet udtryk for, at det ikke ønsker at blive udleveret, og at fogeden efterfølgende har afsagt en kendelse, der respekterer dette. I to tredjedele af alle de sager, hvor fuldbyrdelse nægtes, har rekvisitus/rekvisita således givet udtryk for, at barnet ikke vil udleveres.

Samme mønster ses af fjerde kolonne, der alene omfatter sager med børn på 12 år og derover. Som tidligere nævnt, er det primært i sager med større børn, der gennemføres samtaler med barnet. I næsten to tredjedele af alle de sager, der har ført til en kendelse, og som vedrører børn på 12 år og derover, har der været samtale med barnet.

Af sidste kolonne i tabel 10 fremgår, hvor stor en andel af sagerne der er samværssager. Som det ses, er det relativt mange af de forligte sager, der er samværssager, mens det – som forventet – drejer sig om forholdsvis få af dem, der er endt med udkørende fogedforretning.

Der er foretaget en samlet statistisk analyse af, hvilke faktorer der har betydning for, om sagen ender med kendelse eller forlig. Denne analyse peger på, at der – alt andet lige – er større sandsynlighed for en kendelse i forældremyndighedssager end i samværssager, jf. også ovenstående bemærkninger om, at der i forældremyndighedssager ofte er behov for hurtig indgriben. Analysen bekræfter videre det indtryk, som tabel 10 giver, nemlig at kendelse forekommer hyppigere i de sager, hvor der har været samtale med barnet, end i øvrige sager. Tilsvarende ses for sager, hvor barnet har modsat sig udlevering. Endelig peger analysen på, at kendelse forekommer hyppigere i mindre retskredse end i større retskredse, jf. også det følgende. Barnets alder synes derimod ikke at være relateret til, om sagen ender med kendelse eller med forlig.

4.8. Forskelle mellem større og mindre fogedretter

Ud fra en antagelse om, at fogedretternes størrelse kunne være af betydning for den førte praksis, er retterne inddelt i tre grupper efter størrelsen af deres befolkningsgrundlag. Den første gruppe består af retskredse med mindre end 40.000 indbyggere og tæller i alt 32 fogedretter; den anden gruppe består af retskredse med mellem 40.000 og 150.000 indbyggere og omfatter 45 retskredse, mens den sidste gruppe omfatter de fem største retskredse: København, Århus, Ålborg, Odense og Roskilde.

Som det ses af tabel 11, er det især de store retskredse, der skiller sig ud. I denne gruppe er der i kun 5,7 pct. af sagerne afholdt samtaler med barnet, mens det sker mere end dobbelt så hyppigt i de mindre fogedretter. Det har ikke været muligt ud fra de indsamlede data at finde en forklaring på denne forskel.

Tabel 11. Samtale med barnet fordelt efter retskredsens størrelse

Retsgruppe	Samtale med barnet		I alt
	Ja	Nej	
< 40.000 indb.	33 13,8%	207 86,3%	240 100,0%
40.000 - 150.000 indb.	75 11,6%	574 88,4%	649 100,0%
> 150.000 indb.	19 5,7%	314 94,3%	333 100,0%
I alt	127 10,4	1095 89,6	1222 100,0

Hvad angår andelen af sager, hvor der er udført en børnesagkyndig undersøgelse, synes der derimod ikke at være nogen forskel mellem de mindre og de større retskredse.

4.9. Praksis ved de enkelte fogedretter

I tabel 12 er henholdsvis sagernes udfald, andelen af sager, hvor der har været samtaler med børn, og andelen af sager, hvor der har været udført en børnesagkyndig undersøgelse, gengivet og fordelt efter den enkelte fogedret. Da tabellen indeholder tre tabeller i én, kan den virke noget uoverskuelig. Første del af tabellen har samme opbygning som tabel 10. I de første ti kolonner beskrives således fordelingen af sagernes udfald ved de enkelte fogedretter, således at både det samlede antal kendelser og arten af de forskellige kendelser er gengivet. Derefter følger en kolonne med det samlede antal sager i 2002 ved de enkelte fogedretter. De sidste to kolonner beskriver henholdsvis andelen af sager, hvor der har været samtaler med barnet, og andelen af sager, hvor der har været gennemført eller iværksat en børnesagkyndig undersøgelse. Af hensyn til overskueligheden er celler med værdien 0 tomme.

At vurdere, om der er forskelle i praksis ved de enkelte fogedretter, er på nærværende datagrundlag meget vanskeligt. Som det fremgår af tabel 12, drejer det sig – når der ses på fordelingen af de forskellige kendelser og i brugen af samtaler og børnesagkyndig rådgivning – om ganske små tal for de enkelte fogedretter, og det må antages, at flere tilfældigheder influerer på, at billedet ser netop således ud i 2002. Eksempelvis kan en mindre fogedret tilfældigvis i 2002 have et par meget tunge sager. Det lille talmateriale muliggør ikke statistiske test, der vil kunne pege på, hvorvidt der er tale om mere systematiske forskelle. Man bør derfor være påpasselig med at drage konklusioner på baggrund af tallene i tabellen.

Det skal bemærkes, at der ikke under indsamlingen af data til undersøgelsen er fremkommet oplysninger, som tyder på, at der er klare forskelle i fogedretternes praksis.

Tabel 12. Praksis ved de enkelte fogedretter

Fogedret	Forlig	Kendelse	Kendelsens art					Sagen afvist	Sagen tilbagekaldt	Andet udfald	I alt	Samtale med barn	Børnesagkynd. undersøgelse
			Tilsagn om fuldbyrdelse	Tvangsbøder	Udkør. fogedforretning	Fuldbyrdelse nægtet	Anden kendelse						
København	58 45,0%	16 12,4%	7 5,4%	8 6,2%			1 0,8%	20 15,5%	34 26,4%	1 0,8%	129 100,0%	5 3,9%	11 8,5%
Frederiksberg	7 41,2%	2 11,8%	1 5,9%	1 5,9%				1 5,9%	7 41,2%		17 100,0%	1 5,9%	6 35,3%
Gentofte	3 37,5%	3 37,5%		2 25,0%	1 12,5%				2 25,0%		8 100,0%	1 12,5%	3 37,5%
Lyngby	3 42,9%	2 28,6%					1 14,3%	1 14,3%	2 28,6%		7 100,0%	1 14,3%	4 57,1%
Gladsaxe	6 35,3%	3 17,6%		2 11,8%			1 5,9%		3 17,6%	5 29,4%	17 100,0%		1 5,9%
Ballerup	19 76,0%								6 24,0%		25 100,0%		
Hvidovre	3 42,9%	1 14,3%					1 14,3%		3 42,9%		7 100,0%	1 14,3%	1 14,3%
Rødovre	1 33,3%								2 66,7%		3 100,0%		
Glostrup	10 58,8%	2 11,8%	2 11,8%					2 11,8%	3 17,6%		17 100,0%	1 5,9%	1 5,9%
Brøndbyerne	1 20,0%	2 40,0%		1 20,0%	1 20,0%				2 40,0%		5 100,0%		1 20,0%
Tåstrup	4 44,4%	1 11,1%					1 11,1%		4 44,4%		9 100,0%	2 22,2%	
Tårnby	6 54,5%	1 9,1%					1 9,1%		4 36,4%		11 100,0%	2 18,2%	4 36,4%
Helsingør	5 29,4%							2 11,8%	10 58,8%		17 100,0%	2 11,8%	3 17,6%
Hørsholm	3 27,3%	1 9,1%					1 9,1%	4 36,4%	3 27,3%		11 100,0%		2 18,2%
Hillerød	9 34,6%	6 23,1%		2 7,7%	3 11,5%	1 3,8%		6 23,1%	5 19,2%		26 100,0%	2 7,7%	3 11,5%
Helsingø	6 54,5%								5 45,5%		11 100,0%		1 9,1%
Frederikssund	15 62,5%	5 20,8%		1 4,2%	2 8,3%	1 4,2%	1 4,2%	2 8,3%	2 8,3%		24 100,0%	2 8,3%	
Roskilde	38 69,1%	5 9,1%		5 9,1%				1 1,8%	11 20,0%		55 100,0%	3 5,5%	6 10,9%
Køge	18 62,1%	6 20,7%	2 6,9%		1 3,4%	2 6,9%	1 3,4%	3 10,3%	2 6,9%		29 100,0%	3 10,3%	5 17,2%
Nykøbing Sj.	1 25,0%	3 75,0%	3 75,0%								4 100,0%	1 25,0%	
Holbæk	4 28,6%	2 14,3%	1 7,1%				1 7,1%	2 14,3%	4 28,6%	2 14,3%	14 100,0%		5 35,7%
Kalundborg	3 37,5%	3 37,5%	1 12,5%	1 12,5%	1 12,5%				2 25,0%		8 100,0%		

Fogedret	Forlig	Kendelse	Kendelsens art					Sagen afvist	Sagen tilbagekaldt	Andet udfald	I alt	Samtale med barn	Børnesagkynd. undersøgelse
			Tilsagn om fuldbyrdelse	Tvangsbøder	Udkør. fogedforretning	Fuldbyrdelse nægtet	Anden kendelse						
Slagelse	5 31,3%	3 18,8%			1 6,3%	2 12,5%		3 18,8%	5 31,3%		16 100,0%	4 25,0%	3 18,8%
Korsør	6 46,2%	4 30,8%	2 15,4%	1 7,7%		1 7,7%		2 15,4%	1 7,7%		13 100,0%	4 30,8%	1 7,7%
Sorø	10 90,9%	1 9,1%		1 9,1%							11 100,0%		3 27,3%
Ringsted	7 63,6%	2 18,2%		1 9,1%		1 9,1%			1 9,1%	1 9,1%	11 100,0%	1 9,1%	1 9,1%
St. Heddinge	5 55,6%							3 33,3%	1 11,1%		9 100,0%	1 11,1%	
Næstved	10 62,5%	4 25,0%		3 18,8%			1 6,3%		2 12,5%		16 100,0%	5 31,3%	2 12,5%
Vordingborg	6 46,2%	5 38,5%		4 30,8%	1 7,7%			1 7,7%		1 7,7%	13 100,0%	3 23,1%	1 7,7%
Nykøbing F.	8 44,4%	4 22,2%	1 5,6%	1 5,6%		2 11,1%		1 5,6%	5 27,8%		18 100,0%	2 11,1%	
Maribo	3 15,8%	7 36,8%	1 5,3%	3 15,8%		3 15,8%		3 15,8%	6 31,6%		19 100,0%	1 5,3%	
Nakskov	6 42,9%	2 14,3%		1 7,1%			1 7,1%	1 7,1%	5 35,7%		14 100,0%	1 7,1%	3 21,4%
Rønne									1 100,0%		1 100,0%		
Odense	38 55,9%	14 20,6%	3 4,4%	5 7,4%		1 1,5%	5 7,4%	7 10,3%	7 10,3%	2 2,9%	68 100,0%	4 5,9%	4 5,9%
Nyborg	5 83,3%								1 16,7%		6 100,0%	1 16,7%	
Svendborg	8 80,0%	2 20,0%	1 10,0%			1 10,0%					10 100,0%	2 20,0%	
Rudkøbing	2 100,0%										2 100,0%	2 100,0%	2 100,0%
Fåborg	1 20,0%	2 40,0%				2 40,0%			2 40,0%		5 100,0%	1 20,0%	
Assens	2 40,0%	2 40,0%		1 20,0%		1 20,0%			1 20,0%		5 100,0%		
Middelfart	4 26,7%	9 60,0%		4 26,7%	4 26,7%		1 6,7%	1 6,7%	1 6,7%		15 100,0%	3 20,0%	2 13,3%
Haderslev	2 16,7%	1 8,3%				1 8,3%		2 16,7%	5 41,7%	2 16,7%	12 100,0%		2 16,7%
Rødding	3 33,3%	3 33,3%	1 11,1%	1 11,1%	1 11,1%				3 33,3%		9 100,0%	4 44,4%	
Åbenrå	4 30,8%	2 15,4%		2 15,4%				1 7,7%	6 46,2%		13 100,0%		1 7,7%
Gråsten	2 50,0%							1 25,0%		1 25,0%	4 100,0%	1 25,0%	

Fogedret	Forlig	Kendelse	Kendelsens art					Sagen afvist	Sagen tilbagekaldt	Andet udfald	I alt	Samtale med barn	Børnesagkynd. undersøgelse
			Tilsagn om fuldbyrdelse	Tvangsbøder	Udkør. fogedforretning	Fuldbyrdelse nægtet	Anden kendelse						
Sønderborg	8 47,1%	4 23,5%	1 5,9%	1 5,9%		1 5,9%	1 5,9%		5 29,4%		17 100,0%	3 17,6%	1 5,9%
Tønder	3 37,5%	2 25,0%				2 25,0%			3 37,5%		8 100,0%	2 25,0%	
Ribe	1 14,3%	3 42,9%				3 42,9%		1 14,3%	2 28,6%		7 100,0%		1 14,3%
Holsted	2 40,0%	1 20,0%				1 20,0%			2 40,0%		5 100,0%	1 20,0%	
Esbjerg	12 44,4%	13 48,1%	6 22,2%	4 14,8%		2 7,4%	1 3,7%		2 7,4%		27 100,0%	5 18,5%	1 3,7%
Varde	4 36,4%	4 36,4%	4 36,4%						3 27,3%		11 100,0%	5 45,5%	
Grindsted	2 33,3%							1 16,7%	3 50,0%		6 100,0%	2 33,3%	1 16,7%
Vejle	8 50,0%	4 25,0%		2 12,5%		1 6,3%	1 6,3%		4 25,0%		16 100,0%	1 6,3%	
Kolding	18 78,3%	3 13,0%	2 8,7%			1 4,3%			2 8,7%		23 100,0%	2 8,7%	
Fredericia	10 62,5%	2 12,5%	1 6,3%	1 6,3%				2 12,5%	2 12,5%		16 100,0%	1 6,3%	
Horsens	16 47,1%	5 14,7%		4 11,8%			1 2,9%	1 2,9%	9 26,5%	3 8,8%	34 100,0%	1 2,9%	9 26,5%
Brædstrup	1 33,3%	1 33,3%		1 33,3%					1 33,3%		3 100,0%		
Herning	6 40,0%	2 13,3%		2 13,3%				2 13,3%	5 33,3%		15 100,0%	2 13,3%	
Ringkøbing		1 33,3%		1 33,3%				1 33,3%	1 33,3%		3 100,0%		
Skjern	1 33,3%							1 33,3%	1 33,3%		3 100,0%		
Holstebro	3 60,0%	1 20,0%	1 20,0%						1 20,0%		5 100,0%		
Struer	2 50,0%	1 25,0%	1 25,0%						1 25,0%		4 100,0%	1 25,0%	1 25,0%
Lemvig									1 100,0%		1 100,0%		1 100,0%
Århus	23 52,3%	4 9,1%		2 4,5%		2 4,5%		5 11,4%	12 27,3%		44 100,0%	3 6,8%	6 13,6%
Skanderborg	7 46,7%	3 20,0%	1 6,7%				2 13,3%	1 6,7%	4 26,7%		15 100,0%	1 6,7%	1 6,7%
Silkeborg	11 61,1%	2 11,1%			2 11,1%				4 22,2%	1 5,6%	18 100,0%	2 11,1%	4 22,2%
Grenå	2 28,6%	3 42,9%		1 14,3%		2 28,6%			1 14,3%	1 14,3%	7 100,0%	1 14,3%	2 28,6%

Fogedret	Forlig	Kendelse	Kendelsens art					Sagen afvist	Sagen tilbagekaldt	Andet udfald	I alt	Samtale med barn	Børnesagkynd. undersøgelse
			Tilsagn om fuldbyrdelse	Tvangsbøder	Udkør. fogedforreming	Fuldbyrdelse nægtet	Anden kendelse						
Randers	8 32,0%	10 40,0%	2 8,0%	1 4,0%	1 4,0%	2 8,0%	4 16,0%	2 8,0%	4 16,0%	1 4,0%	25 100,0%	3 12,0%	
Mariager	1 25,0%								3 75,0%		4 100,0%		
Viborg	5 35,7%	4 28,6%		4 28,6%					5 35,7%		14 100,0%	4 28,6%	1 7,1%
Kjellerup	2 40,0%								3 60,0%		5 100,0%		
Skive	11 55,0%	3 15,0%		2 10,0%	1 5,0%			1 5,0%	5 25,0%		20 100,0%	3 15,0%	2 10,0%
Nykøbing M.		1 50,0%		1 50,0%					1 50,0%		2 100,0%		
Thisted	10 58,8%	4 23,5%		1 5,9%		3 17,6%		2 11,8%	1 5,9%		17 100,0%	1 5,9%	2 11,8%
Fjerritslev	1 20,0%							1 20,0%	3 60,0%		5 100,0%	2 40,0%	1 20,0%
Nibe	5 50,0%	2 20,0%	1 10,0%	1 10,0%					3 30,0%		10 100,0%	1 10,0%	7 70,0%
Ålborg	15 40,5%	8 21,6%	2 5,4%	1 2,7%		5 13,5%		2 5,4%	12 32,4%		37 100,0%	4 10,8%	4 10,8%
Terndrup	2 22,2%	3 33,3%		1 11,1%			2 22,2%	2 22,2%	2 22,2%		9 100,0%	1 11,1%	1 11,1%
Hobro	1 12,5%	2 25,0%				2 25,0%		1 12,5%	2 25,0%	2 25,0%	8 100,0%	2 25,0%	
Sæby	2 22,2%	3 33,3%		1 11,1%		1 11,1%	1 11,1%	2 22,2%	2 22,2%		9 100,0%	1 11,1%	
Frederikshavn	4 57,1%	1 14,3%		1 14,3%					2 28,6%		7 100,0%	1 14,3%	
Hjørring	3 33,3%	2 22,2%	1 11,1%			1 11,1%		1 11,1%	3 33,3%		9 100,0%	2 22,2%	
Brønderslev	3 27,3%	1 9,1%	1 9,1%					1 9,1%	4 36,4%	2 18,2%	11 100,0%	2 18,2%	1 9,1%
I alt	573 46,8%	234 19,1%	50 4,1%	84 6,9%	20 1,6%	52 4,2%	28 2,3%	102 8,3%	295 24,1%	20 1,6%	1224 100,0%	127 10,4%	129 10,5%